

In memoriam

Томислав (Љубомиров) Девић
(1939 — 2006.)

У 67-ој години живота 14. октобра 2006. године у 14 часова и 25 минута преминуо је наш вољени Томислав Љ. Девић.

Томислав Девић рођен је у Беранама 19. јануара 1939. године. Отац његов Љубомир Новичин од Дробњачког племена био је строг отац и учитељ, али веома поштован. Баба Мирослава "Була" Шћепановић, мамина мајка, причала је више пута за њега како је он њу у школи у Ровцима "често по пркну био" пошто је била тако непослушна.

Томиславова мајка Милка била је веома лијепа Дрекаловићка, по оцу од братства Вујошевића из Косора (Кучи), а Васојевка по мајци од Милошевића из Лијеве Ријеке, и радо би се у младе дане облачила у црногорску ношњу. Прича се да су Милка и Љубомир у та доба били једни од најљепших брачних парова у Берану. Али после Другог свјетског рата ситуација се драстично измијенила код Срба, па и код Девића. Милка је остала удовица, муж јој стријељан 1944., и тешке радове је радила по беранским болницама. Томислав је пребјегао као млад за иностранство и настанио се почетком 60-их година у Малмеу, Шведска.

Томислав ће остати запамћен по његовој великој племенитости, искрености и доброту. Велики број наших људи добио је радну и боравишну дозволу у току 60-их и 70-их година минулог вијека захваљујући Томиславовим способностима. Нашим људима је често излазио несебично у сусрет: тумачио је, радио водоинсталатерске послове, швајсовео. Заслужан је да се спомене и за његово залагање по југословенским и српским удружењима, "Југославија 80" и "Србија 92", гдје је имао разне функције, од благајника до секретара. Учествовао је радо на нашим многобројним демонстрацијама. Започео је и скромни рад око првог Српско-шведског рјечника, али због презаузетости стао је код слова Б. Али ту смо му ми помогли, да би се ова идеја реализовала до краја. Свима је помагао, али себи и својима најмање — што би се рекло.

Почивај у миру, драги муже, оче и дједо! Супруга Дана, синови Љубомир и Драгомир Т. Девић са породицама и остала родбина